

MAL DE CORAÇON

COMPANYIA SOLITÀRIA / TNC

Dramaturgia de Victoria Szpunsberg

Direcció d'Andrea Jiménez (Teatro en Vilo)

BAR BAR

SINOPSI

Mal de Coraçón és una coproducció entre Companyia Solitaria i Teatre Nacional de Catalunya, escrita per Victoria Szpunberg, dirigida per Andrea Jiménez (Teatro en Vilo) i interpretada per Pau Vinyals, Júlia Barceló i Pol López. Aquest projecte surgeix de la nostra curiositat i fascinació respecte a la figura de Santa Teresa de Àvila.

"Mal de Coraçón" és una de les maneres en les quals Santa Teresa nomena la seva malaltia. No se sap amb certesa de què va patir exactament, però el que sí és evident és que la seva relació amb el dolor va ser intensa i rellevant.

En la nostra obra, tres personatges agònics i mig alcoholitzats, que pateixen també algun dolor a l'ànima, es troben en un bar. Un espai que, com el convent, reuneix gent que, d'alguna manera, necessita fugir o "baixar" de la quotidianitat. Ànimes assedegades, fidels al lloc que habiten, que poden tenir visions, si no místiques, almenys distorsionades.

Una cambrera, que en realitat és actriu, prepara un càsting per a un musical sobre Santa Teresa, un enamorat escornat i mig paranoic que creu que la seva núvia l'ha deixat per Déu i un professor de filosofia moribund i fracassat que desitja ser redimit. Antiherois que van donant tómb, que no troben el seu lloc en el món.

A fora, una diluvi ha aturat la ciutat.

ESPAI

L'espai escènic de "Mal de Coraçom" comença en un bar, però acaba en un teatre. O al revés. És un teatre que és un bar o un bar que és un teatre, en realitat. El que segur sabem és que hi ha un dins i un fora. I el fora és aigua. El diluvi universal. El dins és l'únic refugi que els personatges tenen aquesta nit.

Un espai a tres bandes que si bé a l'inici sembla ser un espai comú, ordinari, un bar qualsevol, a mesura que la funció avança comença a teatralitzar-se. Una barra que és l'escenari de les confessions, un karaoke que és l'escenari d'un musical... Al final pot entendre's com un altar on es ritualitza la vida i esdevé espectacle.

A woman is kneeling on a bar counter, singing into a microphone. She is wearing a dark hooded top and dark pants. A bright spotlight shines down on her from above, creating a dramatic effect. In the background, a person in a red jacket is visible near a bar area. The scene is set in a dimly lit room, likely a bar or club.

"Veíale en las manos un dardo de oro largo, y al fin del hierro me parecía tener un poco de fuego. Este me parecía meter por el corazón algunas veces y que me llegaba a las entrañas"

Santa Teresa de Ávila

LA CIA SOLITÀRIA

Són una formació que comparteix la filosofia de fer un teatre que es pugui retroalimentar dels seus coneixements com a grup, dels seus caràcters i del seu humor, que es converteix en un factor imprescindible. Treballen des de la recerca d'un llenguatge compromès, poètic i sense efectismes. Per a ells, la companyia és un laboratori on cada projecte és un procés d'experimentació i de creixement professional.

Per això trien la figura de l'astronauta per representar-los. L'astronauta com a arqueòleg compromès. L'astronauta com a explorador solitari que es busca a si mateix a través de l'aventura. L'astronauta com a científic que busca ampliar la mirada per trobar el sentit. L'astronauta com a artista que davant de l'infinit aconsegueix connectar-se amb la humanitat.

Un dels valors importants de la companyia, i un dels desitjos que uneix a tots els membres, és la investigació i la passió pels nostres clàssics i la necessitat de generar una nova mirada crítica per mantenir-los vius. Això es veu reflectit des de la nostra versió de "Terra Baixa" ("Quietud Salvatge"), passant per la versió lliure de "Hedda Gabler" ("Filla del seu pare"), fins a "Mal de Coraçon"; on encara que sigui un text nou, també volem seguir amb aquest impuls.

PARAULES DE LA DIRECTORA

Un teatro. Un bar. Un convento. Un lugar desde el que pararse a contemplar lo ordinario, lo pequeño, lo frágil, lo roto. También un refugio (quizás el último) desde dónde aspirar a salvar el abismo que nos separa de lo divino. Aunque sólo sea por un instante. Suspender el tiempo. Amagar lo sagrado desde una fe que se agota. Derrocar la lógica. Ser lo uno y su contrario, simultáneamente.

Mal de corazón bordea la experiencia mística a través de la mirada de tres personajes sin nombre y de su improbable encuentro en un bar, en un teatro. Perdidos, a punto de sucumbir al dolor, sitiados por la posibilidad de la catástrofe, juegan a existir, pelean desesperados por ver y ser vistos.

Ojalá poder mirar con los ojos del alma, lo que los del cuerpo no pueden ver. Ojalá ser aún capaces de asombro.

Andrea Jimenez (Teatro en Vilo)

LA CRÍTICA HA DIT

En esta lectura desacomplejada intervienen la energía e imaginación desatadas que imprime la dirección de Andrea Jiménez (Teatro en Vilo) y también la entrega de los tres intérpretes de la Companyia Solitària que desborda los límites del escenario del TNC

Manuel Perez Muñoz. [El Periódico](#)

El text de Victoria Szpunberg és fresc, original, divertit i ple de girs argumentals. Està molt ben interpretat per Júlia Barceló, Pol López i Pau Vinyals que mostren una gran versatilitat i capacitat de captar i mantenir l'atenció del públic.

Lluïsa Guàrdia. [Espectáculos BCN](#)

Es difícil salir del teatro cambiado, con un estado de ánimo diferente con el que has entrado, y poder decir, además, que te has divertido como hacía tiempo que no te pasaba. Que has visto tres intérpretes excelentes que se lo pasan pipa haciendo la función y que saben cómo transmitirlo al público. Que has descubierto una directora (Andrea Jiménez) que ha encajado con tres tarambanas y los ha hecho volar muy alto. Que has disfrutado de un texto irreverente (de Victoria Szpunberg), que sabe jugársela y que hace dianas todo el rato.

Andreu Gomila. [Time Out](#)

Idea Original: Companyia Solitària

Direcció: Andrea Jiménez (Teatro En Vilo)

Dramaturgia: Victoria Szpunberg

Intèrprets: Júlia Barceló, Pol López,
Pau Vinyals

Escenografia: Judit Colomer

Vestuari: Adriana Parra

Il.luminació: Conchita Pons

Espai sonor: Lucas Ariel Vallejos

Ajudant de direcció: Rita Molina

Ajudant d'escenografia: Idoia Costa

Producció executiva: Júlia Molins

Ajudant de producció: Maria G.
Rovelló

Distribució: Júlia Simó Puyo i Guillem
Albasanz (Cassandra Projectes Artístics)

Producció
Companyia Solitària i
Teatre Nacional de Catalunya

CONTACTE

Júlia Simó - julia@cassandraprojectes.com

Guillem Albasanz - guillem@cassandraprojectes.com

